

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 21 stycznia 2022 r.

DIH-3.707.111.2021.MB

DECYZJA DIH - III/ 12 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 i art. 26 c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.231.ZSE.18.2021.PC Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z 21 października 2021 r. (nr akt: DS.8361.152.2021), na mocy której, przedsiębiorcy PSI SPÓŁDZIELCZY PRODUCENT SPRĘŻYŃ z siedzibą w Siedlcach wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach od 26 do 30 sierpnia 2021 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia DS. 150/2021 z 26 sierpnia 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie ... należącym do przedsiębiorcy ... (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili u kontrolowanego przedsiębiorcy, będącego dystrybutorem sprzętu elektrycznego, niewykonanie obowiązków informacyjnych, tj.:

- brak podania informacji o nieodpłatnym odbiorze zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- brak podania informacji o nieodpłatnym odbiorze zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- brak podania informacji o nieodpłatnym przyjęciu w jednostce handlu detalicznego lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, przez dystrybutora prowadzącego jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych,
- brak umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe narusza przepis art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.) (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie”).

W toku kontroli przedsiębiorca wyeliminował wszystkie ww. nieprawidłowości. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli DS.8361.152.2021 z dnia 30 sierpnia 2021 r.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z dnia 22 września 2021 r., poinformował przedsiębiorcę ... , że zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Jednocześnie organ poinformował przedsiębiorcę, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa stronie postępowania administracyjnego, przed wydaniem decyzji przysługuje prawo wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 21 października 2021 r. Mazowiecki WIIH wydał na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa, decyzję PO.231.ZSE.18.2021.PC (nr akt: DS.8361.152.2021), na mocy której, przedsiębiorcy ... wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

W dniu 22 listopada 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem

Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa wniosła o uchylenie przedmiotowej decyzji w całości i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty poprzez odstąpienie od nałożenia na odwołującego administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Ewentualnie z daleko posuniętej ostrożności procesowej na wypadek nie uznania powyższego wniosła na podstawie art. 138 § 2 Kpa o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy, tj.:

- art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 Kpa poprzez niewyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego oraz jego dowolną ocenę w szczególności nieustalenie czy pracownicy strony informowali klientów o obowiązkach wynikających z art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, podczas gdy pracownicy strony spełniali ten obowiązek informując o tym każdego klienta podczas dokonywania przez niego zakupów, co wynika z oświadczeń złożonych przez pracowników strony, a co w rezultacie doprowadziło do wydania przedmiotowej decyzji i nałożenia na stronę kary pieniężnej;
- art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez nie odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu pomimo, iż strona już podczas kontroli w dniu 26 sierpnia 2021 r. zaprzestała naruszenia prawa, a ponadto realizowała obowiązki, o których mowa w art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie ustnie informując klientów o będącym w sklepie punkcie nieodpłatnej zbiórki zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, co sprawia, iż waga popełnionego naruszenia jest znikoma.

Pismem z dnia 26 listopada 2021 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ... o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji PO.231.ZSE.18.2021.PC Mazowieckiego WIIH z 21 października 2021 r. (nr akt: DS.8361.152.2021) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest

organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
  - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
  - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą

środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;

- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów z kontroli oraz postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Mazowieckiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca ... , nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytym sprzęcie, tj. nie wywiesił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, art. 92 pkt 5 i pkt 6, art. 93 ust. 2 i ust. 5 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 § 1 i 2 Kpa. Tym samym działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W odwołaniu strona zarzuciła Mazowieckiemu WIIH naruszenie art. 7, art. 77 oraz art. 80 Kpa poprzez niewyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego oraz jego dowolną ocenę w szczególności nieustalenie czy pracownicy strony informowali klientów o obowiązkach wynikających z art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, podczas gdy pracownicy strony spełniali ten obowiązek informując o tym każdego klienta podczas dokonywania przez niego zakupów, co wynika z oświadczeń złożonych przez pracowników strony, a co w rezultacie doprowadziło do wydania przedmiotowej decyzji i nałożenia na stronę kary pieniężnej.

Odnosząc się do argumentów strony postępowania przedłożonych w odwołaniu dotyczących naruszenia art. 7, 77 § 1 i 80 Kpa, Prezes UOKiK zauważa, że artykuły te określają zasady postępowania administracyjnego. Stanowią one m.in., iż w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Ponadto wskazują, że przed wydaniem decyzji organ jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć zebrany materiał dowodowy, zaś sprawa oceniana jest na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego. Z przepisów tych wynika m.in. tzw. zasada prawdy obiektywnej polegająca na zobowiązaniu organu do podejmowania wszelkich kroków, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy, który będzie zgodny ze stanem rzeczywistym.

Z zasady ogólnej prawdy obiektywnej (art. 7 Kpa) wynika nakaz podjęcia przez organ administracji publicznej wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, co znajduje swoją konkretyzację w treści art. 77 Kpa, zgodnie z którym organ administracji jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Przepis ten nakłada na organ administracji publicznej prowadzący postępowanie obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, a następnie pełnej analizy całokształtu tego materiału celem prawidłowego ustalenia podstawy faktycznej decyzji administracyjnej (zob. wyrok WSA w Warszawie z 24 kwietnia 2014 r. VIII SA/Wa 1056/13, LEX nr 1486656).

Jak zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 15 czerwca 2015 r. (I SA/Kr 747/15) w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego organ jest obowiązany przestrzegać zasad ogólnych postępowania administracyjnego, w tym zasady dążenia do prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 Kpa. Reguła ta została skonkretyzowana w art. 77 § 1 Kpa, zgodnie z którym, organ administracji publicznej zobowiązany jest w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności zostaje wykluczony ustaleniami dokonanymi w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 Kpa), zgromadzonego i rozpatzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści. Powyższe ustalenia organu winny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji.

W ocenie Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie Mazowiecki WIIH postępował w zgodzie ze wskazanymi wyżej regułami postępowania administracyjnego, opierając się na bezsprzecznych ustaleniach postępowania kontrolnego, przeprowadzonego ściśle według wymagań Kpa. Organ drugiej instancji odnotowuje w szczególności, że kontrola została przeprowadzona w sposób zgodny z obowiązującym prawem tj. brak informacji wymaganych przepisami art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie został jednoznacznie

stwierdzony w toku kontroli i udokumentowany w protokole kontroli DS.8361.152.2021 z dnia 30 sierpnia 2021 r.

W ocenie Prezesa UOKiK zarzuty strony w zakresie naruszenia przepisów postępowania nie zasługują na uwzględnienie. Działania organu pierwszej instancji były rzetelne, obiektywne i zgodne z podstawowymi zasadami procedury administracyjnej.

Organ drugiej instancji nie może zgodzić się z twierdzeniem przedsiębiorcy ... , że w rzeczywistości strona spełniła obowiązki informacyjne, o których mowa w art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie w stosunku do klientów, a jedynie nie dochowała formy pisemnej realizacji tych obowiązków.

Prezes UOKiK zauważa, że zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3 ww. ustawy, natomiast art. 39 pkt 2 ww. ustawy zobowiązuje dystrybutora sprzętu elektrycznego i elektronicznego do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu. Nie ma więc znaczenia dla sprawy, że jak twierdzi strona ustnie informowała konsumentów o treści ww. informacji, bo podstawą do wymierzenia kary było stwierdzenie braku w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji wymaganych art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym - protokole kontroli DS.8361.152.2021 z dnia 30 sierpnia 2021 r, podpisanym przez strony bez uwag.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznaje za całkowicie chybiony, zarzut naruszenia art. 7, 77 oraz 80 Kpa polegający na niewyczerpującym rozpatrzeniu materiału dowodowego oraz jego dowolnej ocenie, a w szczególności nieustaleniu czy pracownicy strony informowali ustnie klientów o obowiązkach wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, gdyż w jego opinii ustalenia zebrane i opisane w protokole kontroli są wystarczające do podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania i wydania decyzji mającej na celu wymierzenie kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie.

Organ drugiej instancji zgadza się z przedsiębiorcą, że celem ustawodawcy było ułatwienie użytkownikom sprzętu elektrycznego pozbycie się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytych urządzeń, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Jednocześnie, nie można uznać, że informowanie przez pracowników sklepu o znajdującym się w sklepie punkcie nieodpłatnej zbiórki zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego wypełnia definicję i formę komunikatu, o którym mowa w art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1- 3 oraz w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Zarówno przepisy art. 37 ust. 4, jak i art. 39 pkt 2 niniejszej ustawy jednoznacznie wskazują, że „Dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji”, a zatem inna forma (ustne informowanie klientów) jest niewystarczająca i nie będzie stanowiła wypełnienia obowiązków nałożonych

ww. przepisami. W związku z powyższym należy uznać, że fakt czy klienci byli informowani ustnie przez pracowników, nie ma wpływu na rozstrzygnięcie sprawy, co uzasadnia nieuwzględnienie tego faktu przez organ pierwszej instancji.

Prezes UOKiK podkreśla ponownie, że istotne dla sprawy jest ustalenie poczynione w toku kontroli i udokumentowane w protokole, iż w momencie podjęcia kontroli informacje wymagane art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym – protokole kontroli podpisanym przez stronę bez uwag. Przepisy ww. ustawy wskazują wprost, jakie informacje dystrybutor sprzętu powinien umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży lub na swojej stronie internetowej, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane. Organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy oraz uwzględnił przesłanki, o których mowa w art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie wymierzył karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Prezes UOKiK w całości podziela w tym zakresie ustalenia Mazowieckiego WIIH. Organ drugiej instancji nadmienia przy tym, że wymierzona sankcja jest najniższą z możliwych określonych w ustawie, przy czym należy zaznaczyć, że za naruszenie art. 37 ust. 4 ww. ustawy przewiduje karę pieniężną od 5 000 zł do 300 000 zł., a za naruszenie art. 39 ww. ustawy od 5 000 zł do 500 000 zł, przy czym w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Organ drugiej instancji zauważa również, że wszyscy przedsiębiorcy, prowadzący działalność gospodarczą polegającą na dystrybucji różnego rodzaju sprzętu elektrycznego i elektronicznego są obowiązani zamieszczać wymagane prawem informacje w tym zakresie. Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy jest znać przepisy dotyczące jego działalności. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku informacyjnego nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. W ocenie Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie, organ pierwszej instancji w sposób wyczerpujący przeprowadził postępowanie wyjaśniające, stwierdzając, że to na stronie ciążył obowiązek uwidocznienia w widocznym miejscu wszystkich informacji o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Przepisy ww. ustawy nakazują wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną

podmiotowi, który nie wykonuje obowiązków określonych w ww. przepisach, chociażby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Biorąc pod uwagę powyższe zarzut naruszenia przez Mazowiecki WIIH art. 7, art. 77 oraz art. 80 Kpa należy uznać za bezpodstawny.

Ponadto w odwołaniu strona zarzuciła Mazowieckiemu WIIH naruszenie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez nie odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu pomimo, iż strona już podczas kontroli w dniu 26 sierpnia 2021 r. zaprzestała naruszenia prawa, a ponadto realizowała obowiązki, o których mowa w art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie ustnie informując klientów o będącym w sklepie punkcie nieodpłatnej zbiórki zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, co sprawia, iż waga popełnionego naruszenia jest znikoma.

Odnosząc się do ww. zarzutu, po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji informuje, iż nie widzi też podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy, tym samym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Jeszcze raz podkreślić należy, że obowiązkiem przedsiębiorcy – jako profesjonalnego uczestnika obrotu jest znać przepisy dotyczące jego działalności. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w troku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została

prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Mazowiecki WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c ustawy o zużytych sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, jak również uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, dokonał również właściwej analizy przesłanek zawartych w art. 189f Kpa oraz okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, wymierzając karę w dolnej granicy przedziału wskazanego w art. 92 pkt 5 i 6 ww. ustawy, tj. 5 000 zł.

Należy również uznać, że organ pierwszej instancji właściwie zastosował również zasadę określoną w art. 93 ust. 5 ww. ustawy, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Organ dodatkowo podkreśla, że kara została wymierzona w dolnej granicy możliwej do nałożenia kary określonej w art. 92 pkt 5 (od 5 000 zł – 500 000 zł) i 6 (od 5 000 zł – 300 000 zł) tej ustawy. Kara pieniężna ustalona przez Mazowieckiego WIIH na poziomie 5 000 zł, zdaniem organu drugiej instancji została ustalona na poziomie stosunkowo niskim, biorąc pod uwagę, ustalony przez ustawodawcę szeroki przedział wysokości kary oraz, że przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków wynikających z dwóch przepisów ustawy o zużytych sprzęcie, tj. art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt. 2 ww. ustawy.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytych sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/